

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 174/2013

z dnia 5 lutego 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 106/2008 w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 ⁽³⁾ wdraża w Unii program Energy Star na podstawie Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽⁴⁾. Umowa ta wygasła w dniu 28 grudnia 2011 r. i Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie nowej pięcioletniej umowy ze Stanami Zjednoczonymi. Negocjacje dotyczące nowej umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽⁵⁾ (zwanej dalej „Umową”) zakończono w dniu 29 listopada 2011 r. Należy zatem wprowadzić odniesienie do Umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 142.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2012 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 26.

⁽⁵⁾ Zob. 7 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

(2) Należy również zaktualizować odniesienia do unijnych systemów znakowania lub certyfikacji jakości ustanowionych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią ⁽⁶⁾, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią ⁽⁷⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽⁸⁾.

(3) Właściwe jest również wprowadzenie zmiany nazwy Biura ds. Energy Star.

(4) Należy uwzględnić art. VI Umowy, przewidujący wprowadzenie dwóch oddzielnych systemów certyfikacji produktów (certyfikacja własna produktów wprowadzanych do obrotu w Unii i certyfikacja zewnętrzna produktów wprowadzanych do obrotu w Stanach Zjednoczonych).

(5) Należy sprecyzować powiązanie z odnośnymi przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej ⁽⁹⁾.

(6) Należy sprecyzować odnośne obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie egzekwowania wymogów programu Energy Star.

(7) Ocena programu Energy Star powinna obejmować rozważenie alternatywnych wariantów polityki oraz zapewnić wystarczającą ilość czasu dla podjęcia świadomej decyzji na temat ewentualnego przedłużenia Umowy.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 106/2008,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 106/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

Niniejsze rozporządzenie ustala zasady unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (zwanego dalej »programem Energy Star«) określonego w Umowie między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (*) podpisanej dnia 10 grudnia 2012 r. w Brukseli i dnia 18 stycznia 2013 r. w Waszyngtonie (zwanej dalej »Umową«).

(*) Dz.U. L 63 z 6.3.2013, s. 7.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Program Energy Star przyczynia się do wypełniania celów państw członkowskich i Unii w zakresie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej (*). Program Energy Star jest odpowiednio koordynowany z innymi rozwiązaniami Unii w zakresie znakowania lub świadectw jakości, a także z takimi programami, jak w szczególności unijny program oznakowania ekologicznego ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (**), program wskazywania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią ustanowiony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE (***) i środki wykonawcze do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (****). Koordynacja ta

obejmuje wymianę dowodów oraz, w stosownych przypadkach, ustanowienie wspólnych poziomów specyfikacji i wymogów dla różnych systemów.

(*) Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

(**) Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

(***) Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

(****) Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Inne istniejące i nowe systemy dobrowolnego znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w państwach członkowskich mogą być stosowane równoległe z programem Energy Star.

5. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów Unii w sprawie oceny zgodności i znakowania zgodności lub jakiegokolwiek umowy międzynarodowej zawartej między Unią a państwami trzecimi w zakresie dostępu do rynku Unii, produkty objęte niniejszym rozporządzeniem wprowadzane na rynek Unii mogą być badane przez Komisję lub państwa członkowskie celem sprawdzenia ich zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Propagowanie kryteriów efektywności energetycznej

1. W okresie obowiązywania Umowy centralne organy rządowe w rozumieniu dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (*), bez uszczerbku dla unijnych i krajowych przepisów oraz kryteriów gospodarczych, określają wymagania w zakresie efektywności energetycznej co najmniej równorzędne ze wspólnymi specyfikacjami dla zamówień publicznych na dostawy o wartości na poziomie lub powyżej kwot progowych określonych w art. 7 wspomnianej dyrektywy. Państwa członkowskie zachęcają instytucje zamawiające na szczeblu regionalnym i lokalnym do stosowania tych wymagań. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w art. 6 dyrektywy 2012/27/UE oraz w lit. c) załącznika III do tej dyrektywy.

2. W okresie obowiązywania Umowy Komisja i inne instytucje unijne, bez uszczerbku dla unijnych i krajowych przepisów oraz kryteriów gospodarczych, określają wymagania w zakresie efektywności energetycznej co najmniej równorzędne ze wspólnymi specyfikacjami dla zamówień publicznych na dostawy o wartości na poziomie lub powyżej kwot progowych określonych w art. 7 dyrektywy 2004/18/WE.

(*) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.”;

5) skreśla się art. 7;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Grupa Unii Europejskiej ds. Energy Star

1. Komisja powołuje Grupę Unii Europejskiej ds. Energy Star (EUESB) składającą się z krajowych przedstawicieli, o których mowa w art. 9, oraz przedstawicieli zainteresowanych stron. EUESB dokonuje przeglądu wdrożenia programu Energy Star w Unii i w stosownych przypadkach służy Komisji radą i pomocą, aby umożliwić jej pełnienie roli organu zarządzającego, o którym mowa w art. IV Umowy.

2. Komisja, w ramach swojej działalności i w możliwym zakresie, zapewnia zachowanie przez EUESB – w odniesieniu do każdej grupy urządzeń biurowych – zrównoważonego udziału wszystkich odpowiednich dla danej grupy urządzeń zainteresowanych stron, takich jak producenci, sprzedawcy detaliczni, importerzy, podmioty zajmujące się ochroną środowiska i organizacje konsumenckie.

3. Komisja wspomagana przez EUESB monitoruje wprowadzanie na rynek produktów oznaczonych wspólnym logo oraz rozwój w zakresie efektywności energetycznej urządzeń biurowych, aby na czas dokonywać rewizji wspólnych specyfikacji.

4. Komisja ustanawia regulamin EUESB, uwzględniając opinie przedstawicieli krajowych w EUESB.”;

7) art. 10 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) cele w zakresie poprawy efektywności energetycznej, biorąc pod uwagę potrzebę dążenia do wysokiego poziomu ochrony konsumenta i środowiska oraz stopień penetracji rynku, który powinien zostać osiągnięty na poziomie Unii dzięki programowi Energy Star.”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Procedury przygotowawcze przed zmianą warunków technicznych

1. Mając na względzie przygotowanie zmiany wspólnych specyfikacji i grup urządzeń biurowych wymienionych w załączniku C do Umowy, przed złożeniem projektu wniosku lub przekazaniem odpowiedzi do USEPA zgodnie z procedurami określonymi w Umowie i w decyzji Rady 2013/107/UE z dnia 13 listopada 2012 r. dotyczącej podpisania i zawarcia Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (*), podejmuje się kroki określone w ust. 2–5.

2. Komisja może wezwać EUESB do przedłożenia wniosku dotyczącego zmiany Umowy lub wspólnych specyfikacji produktu. Komisja może zaproponować EUESB zmianę wspólnych specyfikacji produktu lub Umowy. EUESB może także z własnej inicjatywy występować z wnioskami do Komisji.

3. Komisja konsultuje się z EUESB za każdym razem, gdy otrzyma od USEPA wniosek dotyczący zmiany Umowy.

4. Przedstawiając swoje opinie Komisji, członkowie EUESB uwzględniają wyniki studiów wykonalności i badań rynkowych, a także najlepszą dostępną technologię służącą zmniejszeniu zużycia energii.

5. Komisja zwraca szczególną uwagę na cel, jakim jest ustalenie wspólnych specyfikacji na ambitnym poziomie zgodnie z art. I ust. 3 Umowy, aby zmniejszyć zużycie energii oraz należyście uwzględnić dostępną technologię i związane z nią koszty w całym cyklu życia. W szczególności przed przedstawieniem swojej opinii w sprawie jakichkolwiek nowych wspólnych specyfikacji EUESB uwzględni najnowsze wyniki badań w zakresie ekoprojektów.

(*) Dz.U. L 63 z 6.3.2013, s. 5.”;

9) art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja zapewnia właściwe stosowanie wspólnego logo, podejmując lub koordynując działania opisane w art. IX ust. 2, 3 i 4 Umowy. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania, w szczególności działania opisane w art. IX ust. 5 Umowy, w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia na ich własnym terytorium i powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji dowody nieprzebrzegania przepisów przez uczestników programu, tak by Komisja mogła podjąć wstępne działania.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Przegląd i zmiana

Zanim strony Umowy omówią jej przedłużenie zgodnie z jej art. XIV ust. 2, Komisja weryfikuje skuteczność programu Energy Star w odniesieniu do poprawy efektywności energetycznej urządzeń biurowych, tworzenia nowych miejsc pracy oraz oferowania możliwości rynkowych producentom, a także ocenia alternatywne warianty polityki przewidziane między innymi w prawodawstwie Unii, w szczególności w dyrektywach 2009/125/WE i 2010/30/UE. Wyniki takiej weryfikacji oraz oceny są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na co najmniej dwa lata przed wygaśnięciem Umowy.”;

11) skreśla się art. 14.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 5 lutego 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

L. CREIGHTON

Przewodniczący
